

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

Dominica undecima

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](#)

120 Dominica XI. post Pentecosten.

tati offeramus. Porrò pro illis, quibus natura nostra videtur minus devota, aut favorabilis, opera totius diei hodiernæ immolemus Crucifixo. Et hoc est rapere violenter cœlum! si non volumus resistere naturæ corruptæ, resistet Deus. Heu! & hoc quâ violentiâ, ira, rigore, furore?

Dominica XI. post Pentecost.

EXHORTATIUNCULA I.

Miracula quis nescit Christi Jesu? haec ne cui dicerent Apostoli, præcepit in hodierno Evangelio Dominus. O fili! si Dei Filius jactantiam fugit, & elationem: Quomodo nos affectemus? qui elatus est, sedet in cathedra pestilentiae, estque discipulus cadentis Luciferi. Et hunc nos sequi?

Instructio meritoria.

Superi avertant! elatum cor, ait S. Bern. expers est pietatis, & compunctionis. Contrahamus sanctam consuetudinem ad laudes humanas erubescendi, & ad alienas cordialiter gaudendi, easque ampliandi. Laus propria sordet: Nec adu-

adulator hanc promovet. Non attendamus, ne virtus periclitetur. Ut in simplicitate cordis serviamus Deo, insidente motu propriæ complacentiæ statim flectamus, & Psalmum 130. *Domine! non est exaltatum cor meum* &c. recitemus addendo pro clausula frequenter nobiscum repetenda: *Té decet Laus, tibi gloria* &c.

II.

DOCEt hodie Jesus benè audire, benè & loqui. Heu! quām infirmi hīc sumus! accedamus ad Christum, ut bonum tribuat auditum pro instinctibus Spiritū Sancti, & linguam multæ prudentiæ pro cultu Dei, & charitate proximi.

Instructio meritoria.

Sanabimur, si multum loqui, & frequentius esse inter homines non amaverimus. Nemo securius loquitur, quām qui libenter tacet, & tempore suo obmutescit. Discretam taciturnitatem, & charitatem fraternalm in conversatione exhibendam ut impetreremus à Jesu taciturno, nullius hodie interrumpamus.

E

di-

122 Dominica XI. post Pentecosten.

discursum, vel in alterius verba invole-
mus, & antequām locum conversatio-
nis accedamus, coram Sanctissimo I.
Pater & Ave oremus. Sic socius erit
Christus inter pericula.

III.

Surdus, & mutus adducitur Christo.
Nunquid repulit? minimè. Expe-
dit, quandoque surdum, & mutum esse.
Surdum ad audiendos sermones statum
indecentes: Mutum ad proferendos.
O si hæc surditas esset in sensibus nostris!
quām quietiores, quām tranquilliores
viveremus in conscientiis nostris!

Instructio meritoria.

Detrahere, & detrahentem audire,
utrumque damnabile est. Cautelam
statuamus verbis nostris. Defectus pro-
prios inspiciamus, & aliorum facta nun-
quam judicemus, aut propalemus. Quod
tibi fieri non vis, alteri ne feceris. Cir-
cumspectio ò quām nobis necessaria! ut
obtineamus, ad signum salutationis An-
gelicæ omni devotione, attentione, &
humilitate oremus, tribus Ave interpo-
nendo petitiones sequentes: *Iesus, qui*
opera

opera nostra sanctificet. Jesus, qui verba nostra ad suum Divinum Beneplacitum disponat, ac dirigat. Jesus, qui omnes cogitationes sibi attrahat. Capiat memoria Jesu devota!

Dominica XII. post Pentecost.

EXHORTATIUNCULA I.

Homo quidam incidit in latrones.
Infelix casus! expectat & nos.
Jam latrones imminent vana gloria, propria complacentia, elatio, & superbia,
quæ non raro auctus & thesauros deprædantur virtutis. Fili! non timebimus?
sine Deo incedemus? sensibus & carni serviemus?

Instructio meritoria.

Qui thesaurum suum publicè portat
in via, deprædari desiderat. In Ecclesia
oremus non cum sibilo, altis suspiriis,
insulis tensionibus cordis, sed in compunctione,
& recollectione mentis.
Sic nostra odiosa nemini erit devotione.
Novies recitemus Canticum *Magnificat*,
& ad præcipuas actiones repetamus Davidis tesseram: *Non nobis Domine!* non